

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
CREAČKA
Farebné
vody

FRAGMENT

Alea, dievča mora (2)

Farebné vody

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Tanya Stewnerová
Alea, dievča mora (2) – Farebné vody – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

Pripravujeme pokračovanie!

3. časť série:

Alea, dievča mora – Tajomstvá oceánov

Tanya Stewnerová nezhorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň pre písanie sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Farebné
vody

FRAGMENT

Obsah

Dúhové more	9
Podvodný svet	20
Strážcovia	32
Posledná morská panna	42
Najlepšie leto	53
Rocková kapela	61
Čierna stopa	68
Azúrovomodrý pohľad	78
Východný vietor	88
Magické bytosti	99
Edinburgh	109

Trojnohý kormidelník	120
Pirátske srdce	130
Prezradení	139
Rozprávkový okamih	152
Zlodeji	160
Hviezdnatá obloha	168
Na sever	181
Škótska vysočina	192
Vodní duchovia	206
Zavana Ravanda	217
Krásna	233
Lochnesské jazero	247
Na dne jazera	252
Elvarion	265
Odkaz z minulosti	279
S vetrom v chrbte	297

So zatajeným dychom začala plávať pospiatky naspäť. V nijakom prípade sa k tým mužom nechcela otočiť chrbtom, pretože by tak bola veľmi zraniteľná. V otvorenom mori sa nemala kde schovať.

A práve v tej chvíli jeden z mužov otočil hlavu jej smerom.

Alea stuhla. Na tú vzdialenosť určite nemohol vidieť plávacie blany a mačacie oči, ale stačilo to na to, aby si ju všimol. Potápač zamával na druhého muža, ukázal na ňu a spolu sa dali do pohybu.

Vylakane zalapala po dychu. Plúcami jej prenikla ostrá bolesť. Musí odtiaľto okamžite odísť! No keď chcela pohnúť nohami, zistila, že ich má úplne zdrevenené. Vôbec si ich necítila, nieto aby s nimi bola schopná odplávať rýchlosťou, na ktorú bola zvyknutá!

Zachvátila ju panika.

Potápači sa stále približovali.

Odrazu ucítila akýsi vír a vzápätí pohyb. Nieкто je za ňou! Namáhavo otočila hlavu. Keď uvidela, kto prišiel, od úžasu sa jej rozšírili oči.

Díhové more

Alea sa zahľadela na divoko sa vlniace more, ktoré sa rozprestieralo okolo nej a siahalo až po horizont. Pred očami mala žiarivý zázrak plný prepletených farieb a tvarov, ktoré jej chceli rozprávať o dobrodružstvách, búrkach a tajomstvách. Voda si všetko pamätala, v každej farebnej škvrne a v každom tvare boli ukryté tisíce rozmanitých príbehov a pocitov. Pre väčšinu ľudí to je iba obyčajný modrosivý Lamanšský prieliv. Farby v ňom vidí len ona. Je totiž dievča mora.

Aspoň si to myslí. Navyše všetko, čo sa udialo v posledných týždňoch, jej teóriu potvrdzovalo. Je iná. Je magická.

Je... rojko. Zahryzla si do spodnej pery. Pridlho sa dívala na farebné žiarivé more, zatiaľ čo ostatní členovia Alfa cru vykonávali všetku prácu, ktorú treba každý deň urobiť na plachetnici, ako je *Crucis*. Pozrela sa na zvyšok posádky.

Tess Taurus práve na prove vešala na šnúru vypratú bielizeň. Dlhé dredy jej padali do tváre, tmavá pleť sa jej

na slnku leskla. Prirodzene drsným hlasom si popod nos spievala akúsi pesničku.

Benjamin Libra bol za veľkým kormidlom na kapitánskom mostíku a viedol loď. Ben je z nich najstarší a o plachtení vie viac než ostatní. Práve preto je kapitánom lode a všetci poslúchajú jeho rozkazy. Momentálne sedel na starej stoličke, nohou ovládal kormidlo a zároveň jedol z misky zemiaky, ktoré mali na obed. V zuboch zvieral kuchynský nôž.

V okamihu, keď Alea začala pohľadom pátrať po Benovom mladšom bratovi, na palubu blízko nej dopadol Samuel Draco. Chlapec sa pred chvíľou vyšplhal na sťažň, aby uvoľnil zamotané lano, a teraz elegantne pristál priamo pred ňou. „Ahoj!“ zvolal a zasmial sa, pričom ukázal obrovskú medzeru medzi zubami.

„Ahoj!“ odpovedala.

„Upečieš dnes konečne sušienky? Už si ani nepamätám, ako chutia.“

Alea sa zasmiala. „Veď som piekla včera! Kde sú?“

Sammy sa široko usmial. „Tu,“ zapriadol ako mačka a pohladkal si brucho. „Potrebujem pridať, inak mi brucho nenarastie. Musíš predsa podporovať môj projekt!“

„Projekt brušisko?“ ozvala sa Tess z paluby. „Pri tvojej chudej postave z toho aj tak nikdy nič nebude,“ skonštatovala.

Sammy vystrúhal úsmev od ucha k uchu a z uličnickej tváre si odhrnul prameň ryšavých vlasov. „Už som ti

povedal, že som do teba totálne beznádejne zamilovaný?“ opýtal sa.

Tess doňho hodila štipec na bielizeň a zašomrala niečo po francúzsky. Po nemecky hovorí veľmi dobre, ale keď nadáva alebo sa rozčúli, automaticky prejde na svoju materinskú reč.

„Aj do teba som beznádejne zamilovaný, Snehulienka,“ povedal Sammy a žmurkol na Aleu.

Alea sa usmiala. Sammy ju volá Snehulienka, lebo má dlhé čierne vlasy a bledú pleť. Vlasy si nechala narásť poriadne dlhé, aby pod nimi schovala nechutné chrasty za ušami. Bledú pleť má preto, lebo neznáša slnko. Možno to však súvisí aj s tým, že len čo sa celá ponorí do morskej vody, jej pokožka nadobudne striebristozelený trblietavý nádych.

„V tom prípade radšej okamžite upečiem ďalšie sušienky,“ vyhlásila a pobrala sa do podpalubia.

„Strhol sa vietor. Napneme plachty!“ zakričal odrazu Ben z kapitánskeho mostíka, zemiaky odsunul nabok a vstal.

„Super!“ zvolal Sammy a nadšene zatlieskal.

Tess odložila bielizeň. „Jasné, jasné, kapitán!“

„Kosatka!“ zavelil Ben svojej posádke a cez sklo dal znamenie.

Alea už rozumela všetkým jeho pokynom a signálom a okamžite sa pustila do práce aj s Tess a so Sammym. Boli zohratý tím a spolu fungovali ako hodinky.

Po chvíli sa k nim pridali aj Ben a spoločnými silami napínali laná, kým sa im nad hlavami nerozvinula kosatka *Crucis*. Hneď nato vytiahli aj hlavnú plachtu a Alea s úsmevom na perách sledovala, ako sa majestátne napína vo vetre. Bola šťastná, že môže byť členkou Alfa cru. Spoločný život na palube zbožňovala. Zbožňovala more. A, pravdaže, zbožňovala aj slobodu. Plavili sa na vlastnej lodi na otvorenom mori a nikto im nemohol prikazovať, čo majú alebo nemajú robiť.

„Podarilo sa ti z nich niečo vyčítať?“ Benov hlas ju vytrhol zo zadumania. „Z farieb mora?“

„Nie som si istá.“ Alea si povzdychla. Po tom, čo pred dvoma týždňami počas búrky spadla do mora a pod vodou jej narástli žiabre a plávacie blany, otvoril sa jej zrazu aj celý farebný podmorský svet. Rýchlo si uvedomila, že farby a tvary nie sú len pekné, ale že sa v nich ukrývajú aj príbehy, pocity... skrátka, informácie. Žiaľ, z nádherných farebných morských kobercov ich ešte nevedela dobre vyčítať.

„Tam vzadu bolo vo vode tyrkysové... kľbko,“ povedala Benovi. „Myslím si, že sa vytvorí vždy na mieste, kde predtým plávala nejaká iná loď.“ Zhlboka si vzdychla. Toto naozaj nie je ohurujúci výkon!

„Je to dobrý začiatok,“ pochválil ju Ben a prstami si prehrabol rockersky strapaté vlasy.

Alea sa neprítomne usmiala. „Nie, ešte musím veľa trénovať.“ Pokrčila plecami. „Radšej idem upiecť sušienky.“

Sammy chce byť za každú cenu tučný a kamarátov by sme predsa mali v plnení ich snov podporovať.“

Ben vybuchol do smiechu a vrátil sa na kapitánsky mostík. Alea otvorila dvere do podpalubia a zišla niekoľko schodov do salóna. V podpalubí *Crucis* bolo veľmi útulne. Nachádzala sa tam malá kuchynská linka, sedací kútik so starým notebookom a s dvoma širokými pohovkami. Na jednej z nich bol položený paplón a vankúš, pretože tu spával Lennox Scorpius, piaty člen Alfa cru.

Lennox práve sedel na pohovke a opravoval staré lano. „Ahoj,“ pozdravil sa jej s úsmevom.

„Ahoj,“ odzdravila Alea a otvorila skrinku kuchynskej linky, aby z nej vybrala misu, múku a cukor.

„Ak bude fúkať takto slabo, cesta do Škótska nám potrvá ešte najmenej týždeň,“ vyhlásil Lennox.

„Práve začal fúkať juhovýchodný vietor. Vytiahli sme plachty,“ oznámila Alea a zadívala sa na Lennoxa. Sedel vystretý na pohovke. Tmavé vlasy mu padali hlboko do čela a azúrovomodré oči si skúmavo premeriavali jej tvár.

„Aha,“ hlesol a vyzrel z okienka. „Možno pri Lochneskom jazere nájdeme odpovede, ktoré hľadáme,“ zamumlal a natiahol za niečím ruku. Bola to sklenená snežiaca guľa, ktorú pred týždňom našli v bruchu veľryby. Vnútri bola napísaná veta, ktorá členov Alfa cru priviedla k tomu, aby sa okamžite vydali na cestu

do Škótska. Vzhľadom na to, že odvtedy panovalo v podstate úplné bezvetrie, veľmi ďaleko sa zatiaľ, žiaľ, nedostali.

Slová v guľi pripomínali čarovné posolstvo z iného sveta:

Vy, ktorí toto dokážete prečítať vydajte sa k Lochnesskému jazeru.

Z celej ich partie dokázali tú správu prečítať iba Alea s Lennoxom. Pre Tess, Bena a Sammyho boli písmená neviditeľné.

„Dúfam, že konečne zistíme, kto vlastne si,“ dodal Lennox po krátkej pauze. „Alebo... kto vlastne sme.“

„Možno,“ odvetila Alea trochu odmerane a z chladničky vybrala maslo a vajcia.

V tom okamihu sa vo dverách zjavila Tess. Prekvapene vyslovila niečo, čo znelo ako: *Ke fet vú?* Vzápätí si uvedomila, že to povedala po francúzsky, a tak sa opýtala ešte raz: „Čo robíte?“ Striedavo hľadela na Lennox a na Aleu. „Ruším?“

„Nie!“ vyhrkla Alea.

Lennox hlasno vydýchol, odložil guľu bokom a ďalej sa venoval starému lanu.

„Idem zavolať rodičom,“ oznámila Tess a zmizla v dievčenskej kajute.

Alea pripravila cesto na sušienky, potom z neho vytvarovala malé kotvy a poukladala ich na plech. Ticho,

ktoré sa rozhostilo medzi ňou a Lennoxom, bolo vinou nevyslovených otázok nepríjemné a ťaživé. Alea napriek tomu pokračovala v pečení. Nakoniec plech strčila do rúry, nastavila teplotu, zatvorila rúru a utrela si ruky.

„Alea...“ Lennox stál odrazu tesne pri nej. „Čo sa deje?“

„Čo? Nič. Ja...“

„Už niekoľko dní si čudne našťvaná.“ Snažil sa zachytiť jej pohľad, no Alea tvrdošijne hľadela na svoje ruky a nervózne si preťahovala rukavice cez zvrátené chrasty medzi prstami. „Si našťvaná na mňa?“

„Nie.“ Keď bol takto blízko, srdce jej okamžite začalo biť rýchlejšie než zvyčajne. „Nič sa nedeje.“

Lennox na chvíľu zaváhal a potom povedal: „Myslel som si, že sme... kamaráti, ale zjavne som sa mylil.“

„Ja...“ začala.

Lennox niekoľko sekúnd čakal, ale nič viac nepovedala, preto sa otočil a vyšiel zo salóna.

Alea tam zostala stáť ako obarená. Srdce jej búšilo tak, že to až bolelo.

Pobrala sa do svojej kajuty, no prv než otvorila dvere, chvíľu za nimi počúvala. V kajute bolo ticho, takže Tess už asi s rodičmi dotelefonovala. Vošla teda do malej miestnosti a zatvorila za sebou dvere. Jej spolubývajúca ležala na hornom matraci ich poschodovej postele a rozmrzene sa hrala s mobilom. „Čo sa deje?“ opýtala sa.

Tess pokrčila plecami.

„Rodičia?“

„Hej.“ Tess pevne zovrela pery. „Práve som mame rozprávala, ako sme s otcom raňajkovali v našej najobľúbenejšej kaviarni, a mama sa opýtala: *Vo vašej najobľúbenejšej kaviarni? Myslela som si, že je celé leto zatvorená! To si mi predsa povedala minule!* Dočerta!“ Tess pokrútila hlavou, neprítomne si počúchala oči a zamumlala niečo po francúzsky. „Tentoraz som z toho ešte nejako vykorčuľovala. No už je tá moja... ako sa to povie... pavučina lží taká veľká, že začínam strácať prehľad,“ uzavrela skormútene.

Tessini rodičia sa chcú rozviesť a nekomunikujú spolu. Preto Tess svojej mame oznámila, že býva u otca, a otcovi tvrdila, že je u mamy. A pritom bola na plachtinici a plavila sa po mori! Rovnako ako Alea, aj Tess zbožňovala život a voľnosť na *Crucis* a pevne verila, že pravda nevyjde najavo. No klamať rodičom bolo zjavné čoraz náročnejšie.

„Ach jaj!“ vzdychla Alea a usilovala sa sústrediť na Tessin problém, hoci do kajuty prišla preto, aby sa s ňou porozprávala o Lennoxovi. „Celé ti to trochu prerástlo cez hlavu, však?“

„Dá sa to tak povedať.“ Tess sa uškrnula. „Navyše je nanič, stále takto rodičom klamať. Vlastne sú celkom fajn. Obaja.“

Alea by jej rada pomohla. V poslednom čase sa z nich stali dobré kamarátky a nebolo to len preto, lebo boli

jediné dve dievčatá na palube a spali spolu v jednej kajute.

Tess naklonila hlavu. „A tebe je čo? Vyzeráš dosť strhane.“

Alea sklonila hlavu a cítila, že srdce jej ešte stále bolestivo bije. „To kvôli Lennoxovi.“

Tess si vzdychla. „Čo to s vami je?“ opýtala sa a posadila sa na posteli. „Keď prišiel na palubu, ustavične si bola v jeho blízkosti! Dokonca si mi povedala, že nejakým spôsobom patríte k sebe. *Ako keby sme patrili k sebe ešte skôr, než sme sa spoznali.* Presne to si predsa povedala!“

„Áno, to som povedala. Na tom sa nič nezmenilo. Lennox a ja sme zjavne... iní.“

„Lennox však v mori farby nevidí. A pod vodou mu nenarastú žiabre a plávacie blany,“ namietla Tess.

„To je pravda,“ uznala Alea. Lennox síce tiež dokázal prečítať správu v guli, ale tie ostatné schopnosti, vďaka ktorým je *magická*, nemá. Má však iné, o nič menej magické než tie, ktoré má ona. No o tých Tess, Ben ani Sammy zatiaľ netušili.

Kamarátka sa na ňu uprene zadívala: „Si do Lennoxu zamilovaná?“

„Nie!“ Alea sklopila zrak a potom takmer šeptom dodala: „Nechcem byť doňho zamilovaná.“

Tess vydala zvláštny zvuk, ktorý Aleu prinútil zdvihnúť hlavu. „Takže si doňho zamilovaná,“ zhrnula.

„Ja...“ zajakala sa Alea a márne sa usilovala, aby jej hlas znel pevne a rozhodne. „Spája nás náš pôvod! Moja biologická matka povedala mojej pestúnke, že sa nikdy nesmiem dostať do kontaktu so studenou vodou, lebo by to pre mňa mohlo mať nedozerané následky. Lenže v skutočnosti s vodou vôbec nijaké problémy nemám a to, čoho sa obávala, platí stopercentne na Lennox! To je predsa veľmi zvláštne!“ Rozrušene si poťahovala rukáv. „Lennox a ja sme nejakým spôsobom spojení. Keď som s ním, pripadá mi všetko správne.“ Pozrela sa na Tess spýtavým pohľadom, no výraz na kamarátkinej tvári bol nečitateľný. „Určite to nesúvisí so zamilovanosťou, skôr to má niečo spoločné s tým našim čudným prepojením,“ dodala.

Tess mlčala.

„Lennox do mňa určite tiež nie je zamilovaný,“ vzápätí pokračovala Alea. „Len má ten inštinkt. Chce ma chrániť a cíti, že na mňa musí dávať pozor. Práve preto je často v mojej blízkosti. Nikdy však nepovedal, že ma... má rád.“ Alea sa zhlboka nadýchla. „Nechcem mu prekážať. Nechcem, aby voči mne cítil nejakú povinnosť. Často sa snaží byť niekde blízko mňa, ale myslím si, že to robí iba preto... lebo musí. Lebo má ten ochranný syndróm, ktorý sa uňho v súvislosti so mnou vždy prejaví.“

Tess hľadela do prázdna.

Alea pozbierala odvalu a hlesla: „Alebo si myslíš, že by do mňa predsa len...“

Zdalo sa, že Tess je ponorená hlboko vo svojich myšlienkach. Napokon sa však na kamarátku pozrela. „Nie. Vlastne nemám pocit, že je do teba zamilovaný.“

Alea sa zrazu nemohla nadýchnuť.

„Myslím si, že sa o teba zaujíma predovšetkým preto, lebo máte zjavne niečo spoločné,“ uzavrela Tess.

„Jasné, nie je v tom nič viac,“ povedala Alea pridusene. Keď si uvedomila, že vetu vyslovila, akoby to bola otázka, zavrtila hlavou a dodala čo najpresvedčivejším hlasom: „Nie, rozhodne v tom nie je nič viac.“

Tess skĺzla z postele, chvíľu nerozhodne stála pred Aleou a potom ju objala. Hoci o sebe tvrdila, že nie je objímací typ, teraz ju dlho a pevne držala.

Alea si položila hlavu na jej plece a musela sa veľmi premáhať, aby nezačala plakať. Ved' predsa tušila, že Lennox sa o ňu zaujíma len ako o dobrú kamarátku a spojenca. Môže mu pomôcť nájsť jeho korene, nič viac.

Keď Tess uvoľnila zovretie, Alea si zotrela z kútika oka slzu a preklínala svoje srdce, ktoré sa odmietalo upokojiť.